

Datatrøbbel: Saksordfører Ingjerd Schou og Erna Solberg sa ja til å forhandle om datalagring. Her fra onsdagens pressekonferanse.

FOTO: SCANPIX

* DATALAGRING

Mener DLD følger politistat-logikk

Dersom datalagringsdirektivet blir implementert i Norge finnes det fem millioner potensielle saksøkere. Jon Wessel-Aas står parat til å prosedere.

Sjansen for at kampen mot datalagringsdirektivet flyttes inn i rettssalene er stor. Både lederen og nestlederen i organisasjonen «Stopp datalagringsdirektivet» har overfor Nationen framholdt muligheten.

Forsvarer personvernet

Jon Wessel-Aas er innbitt forsvarer av personvernet og advokat med spesialisering innen media og menneskerettigheter. Ifølge ham kan hvem som helst i Norge saksøke staten, dersom direktivet blir implementert i norsk lovgivning.

– Direktivet krenker ytringsfrihetsbestemmelsen i Grunnlovens § 100 og den europeiske menneskerettighetskonvensjonen, sier Wessel-Aas, som gjerne tar på seg å føre saken, dersom det kommer til det.

Advokaten er også styremedlem i Den internasjonale juristkommisjonen, som har uttalt følgende om DLD:

– Et slikt tiltak bygger på logikk

ken i en politistat, ikke en rettsstat.

Telegigantene kan få svi

Wessel-Aas skisserer et annet alternativ til rettslige skritt mot direktivet. I dag lagrer teleselskapene trafikkopplysninger av fakturahensyn. Kunden kan kreve dette slettet etter oppgjør.

DLD-LOGIKKEN

«Et slikt tiltak bygger på logikken i en politistat, ikke i en rettsstat.»

JON WESSEL-AAS, DEN INTERNASJONALE JURISTKOMMISSJONEN

– Man kan henvende seg til egen teleleverandør, for eksempel Telenor eller NetCom. Dersom selskapet nekter å slette data etter betaling, fordi loven påbyr lagring, kan man saksøke selskapet. Det blir da tvunget til å velge side i saken, sier Wessel-Aas.

Han peker på et annet og ironisk moment i lys av DLD. Telekomoperatørene ser ut til å måtte bære kostnadene av datalagringen. Trolig vil det vise igjen på forbrukernes regning.

– Det vil si at vi betaler for å bli overvåket, sier Wessel-Aas.

Meningseksplasjon på nett

Høyres betingete ja til datalagringsdirektivet (DLD) skaper både furore og forundring.

Nettstedet Twitter har formelig eksplodert av kritiske meldinger om Høyres vedtak spesielt og DLD generelt.

Nestleder Bent H. Høie (H) forsøkte gjennom et blogginnlegg å belyse og nyansere debatten. Han mener et ja til DLD ikke betyr nei til personvern, og sier videre at de som gjør et ja eller nei til DLD til testen på om man har et personvernengasjement gjør seg skyld i en grov forenkling av problemstillingene.

VG Nett brakte i går navnene på de elleve Høyre-representantene

Fakta

Datalagringsdirektivet

* **Bare Ap** har sagt ubetinget ja. Utenom Høyre har de andre partiene avvist direktivet. Høyre sa onsdag ja til datalagring, men vil forhandle om personvern.

* **EU gjennomfører revisjon** av direktivet. Ble nylig utsatt atter en gang, og kommer første etter Stortingets votering.

* **I Tyskland** ble implementeringen av direktivet kjent ugyldig, som stridende mot tysk grunnlov.

som skal ha stemt mot forhandling om datalagring.

Unge Høyre-leder Henrik Asheim mener partiet bør fristille representantene slik at de kan stemme etter egen overbevisning.

Eskil Pedersen leder AUF, som også har et vedtak om nei til DLD.

Han vil derimot ikke ta til orde for fristilling av representanter.

– Representantene må ta den debatten selv, sier han.

Så langt han kjenner til har ikke dette vært aktuelt i Arbeiderpartiet, da ingen har kontak- tet ham.

SVERRE STEEN

sverre.steen@natioen.no

KOMMENTAR

Drude Beer

drude.beer@nationen.no

Høyre bøyer seg

Høyres stortingsgruppe sier ja til Datalagringsdirektivet. Til tross for at markante medlemmer av gruppa har gått sterkt ut mot direktivet. Til tross for at partiet på landsbasis er dypt splittet i saken. Og til tross for at overvåking og lagring av persondata kler partiet dårlig. Kampen for enkeltmenneskers frihet og privatlivets fred er grunnleggende for Høyre.

Likevel er det ingen overraskelse at flertallet i stortingsgruppa endte på et ja til innføring av Datalagringsdirektivet. Riktignok innebærer vedtaket krav til Arbeiderpartiet om visse forutsetninger og begrensninger i forhold til Aps opprinnelige forslag. Men kravene er ikke verre enn at et norsk direktiv vil tilfredsstille EUs minimumskrav til tele- og datalagring.

Det har vært smertefullt for Høyre å være splittet i dette spørsmålet. I lang tid har partiet offisielt godtatt uenigheten. Men enda verre enn en intern splittelse, er det for Høyre å gå imot et EU-direktiv. Som Nationen tidligere har spådd i denne saken: Etter å ha tøffet seg opp i starten, får Høyre litt politisk smågodt av Arbeiderpartiet, og ender opp med ja og amen til realitetene i direktivet. Den gamle «storkoalisjonen» stiller nok trofast opp når det gjelder å tilpasse Norge til EUs ønsker og krav.

Det er akkurat dette som nå skjer. Høyre setter sine betingelser som er godt innenfor EUs, og dermed Aps, krav. For Høyre tar ikke sjansen på at Norge skal bruke sin vetorett. Det er synd. Datalagringsdirektivet hadde vært en god anledning til å teste reservasjonsretten, som faktisk er en viktig del av selve EØS-avtalen.

Et servilt ja til EU i datalagrings-saken bekrefter igjen at Høyre ikke mener alvor når det gjelder ønsket om å spille en aktiv rolle overfor EU. Når EU sier hopp, hopper Høyre. Vårt største liberalkonservative parti synes det er viktigere å danse etter EUs pipe, enn å ta vare på grunnleggende verdier som personvern og menneskerettigheter.

Drude Beer er kommentator i Nationen.